

sionsnummeret er åbenbart for enhver. Takstigninger på busser. Spørg borgeren, om der er tale om et skattestop. Nej, der er ikke, der er filferi, og der er snyderi eller i hvert fald filferi, f.eks. i forbindelse med TDC-sagen, som regeringen jo ikke ville stoppe, men som vi andre gerne ville stoppe. Det er rigtigt, det kan man godt betegne som et snydestop. Det er det, Det Radikale Venstre vil, er statsministeren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det, der ligger fast, er, at hvis det en dag ud i fremtiden skulle lykkes Socialdemokratiet og De Radikale igen at danne regering, så ville vi vende tilbage til den skattepolitik, som vi så i 1990'erne, hvor skatter og afgifter i gennemsnit blev sat op en gang om måneden i den tid, de to partier havde regeringsansvar. Det er det, vi vil vende tilbage til.

Det prøver man så at holde skjult for vælgerne ved at tale om, at man også vil indføre en slags skattestop, sådan et fleksibelt skattestop, som alene dækker over, at man vil have frihed til at sætte alle de skatter i vejret, som vi ved ligesom skjult i skufferne hos de to partier. Altså højere bruttoskat, højere ejendomsværdiskat, højere benzinafgift, højere pensionsskat og de andre skatter og afgifter, som man vil sætte i vejret.

Jeg ved ikke, hvordan hr. Keld Albrechtsen ser på, at Det Radikale Venstre vil give millionærerne store skattelettelse, mens kassedamerne skal have store skattestigninger. Jeg ved ikke, hvordan hr. Keld Albrechtsen ser på det. Det vil han nok også nedlægge veto imod.

Derfor er det meget uklart for befolkningen, hvad det er, der er alternativet. Det eneste, vi ved med sikkerhed, er, at skulle de tidligere regeringspartier igen få regeringsansvar, så vender vi tilbage til den skatte- og afgiftspolitik, vi så i 1990'erne med stadig større skatter og afgifter, der i særlig grad ramte de laveste indkomster.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg ved ikke, om man ikke skal kalde det en lille smule uværdigt, at en statsminister står heroppe og lyver på talerstolen, påstår, at kassedamerne vil opleve store skattestigninger, når finansministeren, som sidder i salen, har lavet beregninger på vores skatteudspil, som viser, at kassedamerne ikke vil opleve nettoskattestigning.

For nu at tage et helt tilfældigt eksempel, så bor der en familie i Silkeborg i et hus, der har en værdi af – lad os sige – 1,5 mio. kr., og som derfor vil blive ramt af en lille stigning i ejendomsværdiskatten. Familien har bil og vil derfor blive ramt af den store prisstigning på benzin i Det Radikale Venstres udspil, som ikke ligger i en skuffe, men som har været fremme i fuld offentlighed. Man er medlem af fagforeningen og vil derfor blive ramt af, at man fjerner fradrag for fagforeningskontingent. Kan statsministeren ikke bekræfte, at denne familie ifølge finansministerens egne beregninger vil opleve en nettolettelse på ca. 10.000 kr. om året? Kan statsministeren bekræfte, at det har finansministeren regnet sig frem til?

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kender ikke finansministerens regnestykker. Det, vi bare kan se, er, at når man letter topskatten, altså skatten på de rige, i det omfang, som Det Radikale Venstre vil, og indfører afgifter som f.eks. højere benzinafgift, som i særlig grad rammer de laveste indkomster, så er det klart, at der er en fuldstændig skævt social profil.

Det er da tankevækkende, at Det Radikale Venstre, der gerne vil gøre sig til af at have et særligt socialt sindelag, i den grad giver skattelettelse til de rige og rammer de laveste indkomster.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne kvittere for, at statsministeren er frisk og fuld af gåpåmod og virker mere kampklar end i måneder. Jeg synes, det er utrolig dejligt, at man ser en statsminister, der går til den over for oppositionen i forbindelse med de forslag, der kommer.

En af de ting, som hr. Frank Jensen har sagt, og som jeg gerne vil stille statsministeren et spørgsmål om, er i forhold til efterlønnen. Vi har nu hørt, at det er en særlig sikkerhed for folk, at man har sådan et efterlønsbevis liggende i skuffen, som man kan hale op, og som giver en en tryghed for den ret, man har efter den efterlønsaftale, der blev indgået i 1998.

Mit spørgsmål til statsministeren er derfor: Hvilken tryghed har man med henblik på sin efterløn til den ret, man i givet fald har, hvis det er sådan, at man tager udgangspunkt i det radikale forslag om at lave modregningsregler i efterlønnen?